

var, og der var den Gang ikke Grund til at gaa videre. Jeg tror derfor, at det var rigtigt og betænksomt, at man ikke kom med en provisorisk Lov. Man gjorde det, ikke fordi man ikke turde gøre det, men fordi man erkendte, at det i og for sig var den rigtige Fremgangsmaade. At dette skulde føre til, at man herefter skulde ønske paa dette Omraade at regere med provisoriske Love, naar der er saa nær Udsigt, som der fornødt maa være, til at kunne faa en god og nyttig Lov, som jeg haaber maa komme igennem i denne Samling, kan dog næppe være nogens Mening. Det er nemlig klart af Forhandlingen her, at Hovedspørgsmaalet har været meget lidt debatteret; det er et Sidespørgsmaal, et absolut Bispørgsmaal, som har givet Anledning til den store Forhandling og den gennemgaaende Uenighed. Jeg tror, at de ærede Medlemmer lægge dette Spørgsmaal for højt op. Hvis man ellers er enig om Loven, vil og kan blive enig om Erstatningsbestemmelserne — og det er det, Loven hænger paa —, saa kan man nok komme over dette, det kan ikke skade Lovforslaget i Vængden. Men jeg anbefaler dog rigtignok, at man fastholder de Forslag, som staa i Loven og ikke gør noget, der er saa urimeligt som at nægte, at man skal gaa til en almindelig Undersøgelse af de Husdyr, der stilles til offentlig Afbenyttelse. Jeg vil dog se, inden jeg tror det, at Flertallet her virkelig skulde komme til at indtage dette Standpunkt.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Jeg maa dog endnu gøre nogle Bemærkninger inden Afstemningen over denne Sag. Naar den ærede Minister siger, at den stetoskopiske Undersøgelse ikke var noget, der var opgivet, saa er det selvfølgelig ogsaa under det samme Synspunkt, jeg har gentaget, hvad Ministeren udtalte. Jeg mente jo heller ikke, at den stetoskopiske Undersøgelse i al sin Almindelighed er opgivet, men kun at den er opgivet over for Tuberkulosespørgsmaalet. Naar der atter baade over for den ærede Minister og lige over for det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (D. Scavenius) er slaaet paa de Forbringere, man stiller over for Kreaturejerne i andre Lande, saa kommer det jo an paa, om deres Forhold kunne sammenlignes med vore. Det skal jeg ikke nu indlade mig nærmere paa, men jeg tvivler paa det. Naar man i andre Lande stiller de Forbringere til Kreaturejere, der stille deres Handyr til offentlig Afbenyttelse, at deres Dyr skulle underkastes et strengt Tilsyn for at man kan se, om Dyrene virkelig du

noget, vil jeg dertil sige, at Forholdene ikke ere saaledes hos os, at der er nogen Trang til saadanne Forbringere; Kreaturejerne have virkelig faaet Syn for, hvor vigtigt det er at have gode Nølsdyr og Bedækningsdyr, og først hvis der bliver Trang til noget lignende her, er det paa sin Plads i Tide at indføre saadanne Bestemmelser. Men jeg siger, og jeg paastaar det igen her, inden vi gaa til Afstemning, at man her gaar den forkerte Vej, man gør et Slag tilbage ved denne Bestemmelse, i Stedet for at gaa frem. Hvorfor skal man vedtage en saadan Bestemmelse og tvinge Gjerne til offentlig Tilsyn, hvilket de ere imod, og med Hensyn til hvilket man baade fra den ene og den anden Kreaturejer og den ene og den anden Egn har mange Henvendelser, der gaa ud paa: Lad os endelig blive fri for dette tvungne Eftersyn, da vi nu gøre alt muligt for at gøre vore Besætninger gode og sunde? Der er ingen kommen frem i Udvalget, som har turdet paastaa, at man nu stiller Dyr til Bedækning, som ere besængte med en eller anden farlig smitsom Sygdom, hærken med Tuberkulose eller med lignende. Det har man ikke turdet, thi naar man erindrer, hvorledes Forholdene have udviklet sig, er det jo saaledes, at man — og jeg kunde nævne flere Navne, ogsaa paa Godsejere, men vil ikke nævne dem — vel har stillet Dyr til Bedækning, som have haft Tuberkulose, men nu har man faaet Djene op for i Befolkningen, at det er aldeles forkasteligt, og at man ikke maa gøre det. Folk have nu deres Opmærksomhed fuldt henvendt derpaa. Hvorfor skal man saa fra Lovgivningsmagtens Side gribe ind? Det vil jeg bestemt fraraade, og jeg anbefaler derfor det af de 16 Medlemmer stillede Forslag til Vedtagelse. Jeg tror, at et saadant Tilsyn vil gøre megen Skade og slet ingen Gavn.

Bluhme: Jeg er fuldt ud enig med den højtærede Minister i, at vi maa haabe at faa denne Lov gennemført, og det glæder mig at høre, at Ministeren haaber det samme. Selv om jeg vil stemme for dette Forslag, mener jeg imidlertid ikke, at dette Endringsforslag, enten det kommer ud af eller ind i Loven, skulde kunne gøre, at hele denne store Lov, som vi have behandlet i saa lang Tid, blev uantagelig; det vil være umuligt fra nogen Side at gøre dette til Prøvepunktet. Men jeg kan ikke nægte, at jeg er bleven glad overrasket ved at høre det samme af Ministeren. Det, jeg udtalte om, at hvor heldig Loven end var, kunde vi, om det ikke lykkedes at faa denne Lov gennemført, dog